

Arrest

nr. 250 270 van 2 maart 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IJde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 29 juni 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 mei 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 mei 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming af te geven.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw (1>, die verklaart te heten (1),

naam : J.
voornaam : A.
geboortedatum : 02.01.1988
geboorteplaats : Aleppo
nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), 3 tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om erzieh naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 13/03/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

en

“In uitvoering van artikel 52/3: §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw (1>, die verklaart te heten,

naam : J.
voornaam : M.
geboortedatum : 29.01.1996
geboorteplaats : Aleppo
nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2>, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om erzieh naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 13/03/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van de motiveringsplicht, van de artikelen 2, 7, eerste lid, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 23, 2° en 4° van de Grondwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen lichten hun enig middel als volgt toe:

“Dat verzoeker het voorwerp maakt van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat het Grondwettelijk Hof (arrest 43/2013) oordeelde dat een bevel onder de toepassing van Richtlijn 2004/83/EG valt en dat derhalve het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van toepassing is.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet stelt dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, en de beslissing verzoekende partijen op te leggen het Rijk te verlaten binnen de dertig dagen is alvast een uitoefening van de weigeringsbevoegdheid, , zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat de beslissing inzake verzoekende partij gemotiveerd is door het feit dat de verzoekende partij niet in het bezit zijn van een geldig paspoort met geldig visum .

Dat dit echter niet vereist is vermits de verzoekende partijen in het bezit zijn van Griekse verblijfsdocumenten nav de internationale bescherming die hen aldaar werd toegekend.

Deze beslissing dient aldus te worden vernietigd.

Het bevel is gemotiveerd door de loutere verwijzing naar artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Dit artikel impliceert dat een bevel 'moet' gegeven worden.

Deze verplichting houdt evenwel niet in dat niet onderzocht dient te worden of verzoeker op basis van meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag aanspraak kan maken op verblijf, minstens op een verbod op een bevel.

De eerste alinea van artikel 7 Vreemdelingenwet stelt dit uitdrukkelijk.

Er dient zelfs wanneer een bevel 'moet' afgegeven worden, gemotiveerd te worden dat verzoeker geen aanspraak kan maken op meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag.

Deze motivering is niet aanwezig, zodat artikel 7 en de motiveringsplicht geschonden zijn.

Dat verder dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet verhoord werd alvorens de beslissing getroffen werd.

Dat de verzoekende partijen derhalve geen kans heeft gekregen om het volgende voor te leggen ;

- Dat de verzoekende partij thans in een LOI verblijft, waar zij zoals eenieder thans nog thuis blijft om de verspreiding van het coronavirus tegen te werken en zelf te proberen door de virus niet besmet te geraken en zo verder nog vector te worden voor verdere verspreiding.*
- Dat de versoepeling van de maatregelen geenszins betekent dat geen maatregelen dienen te worden getroffen of dat onbeperkt circuleren mogelijk en veilig is*
- Dat de grenzen thans grotendeels gesloten zijn van ambtswege en dat men niet inziet waarom de verzoekende partij zichzelf maar ook de anderen zou moeten blootstellen aan de ziekte door buitenhuis te gaan en een trip te ondernemen om Griekenland te bereiken.*

Dat zij thans materieel niet naar Griekenland kunnen terugkeren.

Dat zij zich de vraag stelt van de mogelijkheid van een terugkeer gelet op de steeds bestaande Corona crisis , waarbij België de grenzen steeds afsluit tot 15 juni 20 en dat anderzijds Griekenland geen mensen uit België ontvangt.

Dat de grenzen slechts geleidelijk aan terug open zullen gaan en dat geenszins inhoudt noch dat Griekenland toeristen zoals vroeger zal aanvaarden, noch dat toeristen zich zoals vroeger naar Griekenland zullen willen of mogen gaan, noch dat luchtmaatschappijen paraat zullen zijn om die bestemmingen te bedienen.

Dat Griekenland dankzij drastische maatregelen de crisis vrij goed heeft kunnen beheren, doch zich thans in een verergerde financiële toestand bevindt, die omwille van de beperkingen om te reizen nog erger kan worden.

De inkomsten en de tewerkstelling in Griekenland zij immers grotendeels afhankelijk van het toerisme.

De verzoekende partij als erkende vluchteling, - voor zover de status niet ingetrokken werd omwille van haar verblijf buiten Griekenland, heeft thans geen recht meer op materiële hulp die zes maand na de toekenning van de status stopgezet wordt, maar zal derhalve geen mogelijkheid hebben om aan een werk te geraken.

Dat een daling van het toerisme een rechtstreeks impact heeft op de officiële tewerkstelling maar ook op het zwart werk en in fine de bedelarij.

De verzoekende partij heeft als vreemdeling en vluchteling die de taal niet machtig is geen kans om in aanmerking te komen voor een job als een autochtoon er naartoe streeft, maar zal evenmin in die omstandigheden in aanmerking komen voor informeel werk.

De sanitaire crisis heeft daarnaast ook de grenzen van het gezondheidssysteem aangetoond, een systeem waartoe de armen geen toegang hebben.

De beslissing van de DVZ komt deze elementen en de gevolgen van de crisis niet tegemoet.

De volgende persartikels komen de argumentatie te steunen.

Alerte sur les camps

Les bons indicateurs ne doivent toutefois pas faire oublier une réalité marquée par les inégalités entre les divers groupes sociaux du pays. Les dizaines de milliers de réfugiés coincés en Grèce, souvent dans des camps aux conditions inhumaines, n'ont pas le luxe de la distanciation sociale.

Entassés dans des tentes et des cabanes de fortune, les migrants souffrent d'un manque d'hygiène et n'ont pas la possibilité d'appliquer les gestes barrières. Des toilettes rares et crasseuses, un manque

d'eau et de savon, des centres médicaux en nombre insuffisant... Les risques de contagion sont décuplés par la situation dans les camps.

Ces dernières semaines, les appels à les évacuer se sont multipliés. Associations et ONG, médecins européens et société civile lancent des SOS, et les autorités elles-mêmes évoquent une «bombe sanitaire à retardement».

Pour l'heure, la seule réponse apportée est restrictive. Les camps se sont refermés sur eux-mêmes, les déplacements des exilé-es et les activités des ONG ont été réduites au strict minimum et le sentiment d'abandon de ces populations vulnérables s'est accentué.

Plusieurs cas de Covid-19 ont été enregistrés dans deux camps de réfugiés sur le continent. Les malades ont été placés en quarantaine stricte, mais à l'intérieur des camps, aucun espace n'a été conçu pour isoler les personnes contaminées.

À LIRE AUSSI La «vie d'enfer» des réfugiés piégés entre la Grèce et la Turquie

Bataille pour le tourisme

La satisfaction d'éviter -pour le moment- un drame sanitaire ne cache pas l'inquiétude de voir poindre une nouvelle période critique tant économiquement que socialement.

Le tourisme, qui représente 25% du PIB et est vital pour l'économie du pays, ressent d'ores et déjà les conséquences de la pandémie et des restrictions de déplacement.

«Nous allons être touchés touristiquement, économiquement, socialement», prévient Yannis Retsos, président de la Confédération du tourisme grec (SETE), qui s'attend à des «licenciements très nombreux» dans le secteur.

«Plus de 90% du tourisme est un tourisme international», précise-t-il. L'inquiétude tient notamment au fait que les principaux marchés pour le tourisme grec sont aussi les plus touchés par la pandémie: Angleterre, France, Italie et Etats-Unis.

Difficile d'envisager que cette clientèle potentielle ait la possibilité et l'envie de voyager cet été. Pas certain non plus que la Grèce ait envie d'accueillir des touristes en provenance des régions les plus infectées.

IL faudra donc se tourner vers des pays qui s'en tirent bien sur l'aspect sanitaire: Israël, Chypre, Liban, pays arabes et Balkans», avance Yannis Retsos.

Il compte pour cela sur les campagnes numériques lancées par le ministère du Tourisme et la valorisation de la marque Grèce -celle d'un pays aux attraits touristiques inchangés et à l'image redorée.

«Il s'agit d'une bataille commune pour le tourisme grec», souligne le spécialiste. Une bataille qu'il serait bon de gagner, au risque de voir la nation s'enfoncer dans une énième crise. Le moment serait-il venu pour la Grèce de repenser sa dépendance au tourisme? <http://www.slate.fr/story/189597/covid-19-pandemie-grece-europe-gestion-crise-sanitaire-camps-refugies-tourisme>

EN

reece: COVID-19 crisis exposes urgent need to bolster austerity-ravaged health system

27 April 2020, 23:00 UTC

The COVID-19 pandemic affecting Greece has revealed how years of recession and austerity measures have left the country's health system on its knees, Amnesty International said in a report published today.

“Resuscitation required: The Greek health system after a decade of austerity” documents how severe cuts since 2010 have left many people unable to afford and access health care. Health workers told Amnesty International that they are operating with significant staff shortages, a crisis situation which has been exacerbated by the onset of COVID-19. “Staff and equipment shortages are now making headlines, but the reality is that Greece’s healthcare system has been crumbling for years,” said Marie Struthers, Amnesty International’s Regional Director for Europe.

“It is vital that the government recognises this crisis as a wake-up call and begins investing in health and social care.”

Staff and equipment shortages are now making headlines, but the reality is that Greece’s healthcare system has been crumbling for years Marie Struthers, Amnesty International

The Greek government began to introduce austerity measures in 2010, in response to the global financial crisis that started in 2008. Public spending was slashed by 32 percent across sectors, with public health expenditure falling by nearly 43 percent between 2009 and 2017. Structural reforms shifted a greater portion of health care costs onto patients. Furthermore, the three financial assistance programmes concluded with Greece’s creditors included conditionalities, some of which encouraged, or influenced, the austerity measures that resulted in a debilitated health system.

If it is not an emergency, you just wait in pain Man interviewed by Amnesty International

The impact has been sharply felt by staff and patients. Amnesty International interviewed 75 people seeking care in the public health system and 55 health workers. Around 90 percent of those interviewed told Amnesty International they had faced lengthy waiting times and many described difficulties they faced in accessing health care due to high costs.

One man told Amnesty International: "If you don't have money, you can't have health care now days". Another said: "If it is not an emergency, you just wait in pain."

One man told Amnesty International in 2019: "The groups who have paid for this crisis are people with low incomes and workers. They have paid with their tax, with their social benefits, and with their health."

The first case of COVID-19 was reported in Greece in February 2020. In early April one health worker told Amnesty International: "During the financial crisis when there were cuts in the health sector this resulted in most hospitals operating with half the personnel required... [In our hospital] we work with half the required staff and if [COVID-19] cases increase it would be impossible."

Aware of the weakness of the health care system, the government responded to the COVID-19 pandemic with a series of containment measures, including a swift lockdown, which helped to minimize the number of infections and deaths. The government also offered some economic support to the population and allocated an additional 200 million Euros to the health system.

After a decade of underinvestment, public health services are facing another serious challenge in the face of the current pandemic Marie Struthers, Amnesty International

Many of the challenges faced by health workers, during the period of austerity have been exacerbated during the pandemic, raising serious concerns about their health, safety, and working conditions.

Health workers told Amnesty International that they face difficulties due to low staff numbers, lack of adequate personal protective equipment, and lack of adequate medical equipment including ventilators and ICU beds. Whilst economic crisis and austerity measures particularly and disproportionately impacted some groups before the pandemic, their health and livelihood are at particular risk since the arrival of COVID-19. "After a decade of underinvestment, public health services are facing another serious challenge in the face of the current pandemic," said Marie Struthers.

"With a post-pandemic recession looming across the world, there are important lessons that can be learned. Greece's painful experience of the last decade must not be repeated or replicated and there should be no return to the harmful strategy of austerity."

Topics

<https://www.amnestv.org/en/latest/news/2020/04/greece-covid-crisis-exposes-urgent-need-to-bolster-austerity-ravaged-health-system/>

Dat deze elementen ook in samenhang met de groeiende vijandigheid van de Grieken ten aanzien van vluchtelingen, - al dan niet erkend,- dienen te worden aanzien, een vijandigheid die naar geweld uitgroeit.

Cfr

ANKARA

The Greek police have been bringing in asylum seekers living in the country and expelling them to Turkey by force while using the coronavirus pandemic as a cover for their abuses, according to a report published Wednesday.

The Wall Street Journal report, based on evidences from asylum seekers who faced violence as well as lawyers and human-rights activists, said "at least 250 asylum seekers have been forcibly expelled from Greece since late March."

Simon Campbell, the field coordinator of Border Violence Monitoring Network, told the Wall Street Journal that he believes the real number is bigger than the cases reported and said "many migrants who are returned to Turkey don't speak out."

While the Greek authorities have denied reports of extrajudicial deportations, they failed to respond to the WSJ's questions regarding the allegations by migrants and human rights groups.

Dimitris Koros, a lawyer with the Greek Council for Refugees, defined the Greek treatment against the asylum seekers as an "illegal pushback" and not "a deportation".

"It's illegal according to the Geneva convention and Greek law," Koros said.

With efforts to continue on legal ground, Koros and his group compiled testimonies from at least 10 migrants with Afghan, Pakistani, North African, Syrian and Iraqi nationalities, who recently faced forced deportation from deep inside Greece.

Underscoring that the "Greek police are targeting migrants and refugees who haven't officially filed an asylum claim," Koros said even without the official file, the Greek law allows the asylum seekers to stay in the country for 30 days if they express an intention to apply for asylum and cannot be deported without due process.

According to the Wall Street Journal, the migrants' testimonies compiled by the Greek Council for Refugees said additionally that "taking people from refugee camps, the Greek police have also deported migrants from a closed detention center, promising them freedom but instead driving them to the Turkish border."

Pandemic used as cover for abuses

Koros told the US daily that the ongoing coronavirus pandemic paves the way for Greek police to abuse asylum seekers.

Besides Koros, Nadia Hardman, a researcher with Human Rights Watch (HRW), also told the WSJ: "Under the cover of a global pandemic it is obviously easier to get away with particular human rights abuses when the attention of the world is elsewhere."

The HRW report published in March pointed out Greek authorities' violent acts against the asylum seekers trying to cross the border, "including assaulting them, taking personal property and stripping them to their underwear before sending them back into Turkey."

Though the Greek government refused to comment on the rights group's report, it further noted that the Greek security as well as unidentified armed men were carrying out the illegal pushbacks via violent methods. The HRW's Hardman, who investigates and reports on human rights abuses, said in the report: "You just have a complete breakdown in the rule of law."

One of the asylum seekers, Khalid Hassede, a 35-year-old Syrian, told the WSJ that he and his extended family "arrived by raft on the Greek island of Symi on March 21" and "were held by Greek police at the port for three days, rather than being taken to the island's refugee camp."

Hassede said his family along with at least 24 other Syrian asylum seekers were "told to board a Greek coast guard boat and informed that they would be taken to Athens to begin their asylum applications."

"Instead, the boat took them back into Turkish waters, and they were forced to board an inflatable raft and left to drift in the sea. They were eventually rescued by Turkish coast guards and taken back to Turkey." Mohamad Ali Ahmadzi, a 20-year-old Afghan man who was also forcibly expelled, said "he saw Greek police give the smugglers cash to take 45 people across the river in two boats."

Albani Mohmed, an asylum seeker from Morocco, told he was stopped by Greek police in Thessaloniki in April.

After stopped by the Greek police, Mohmed, 25, was taken to the police station "where he said he was beaten and had his cash and cellphone confiscated. Then he was put in a cell overnight with three Afghan migrants."

According to the Wall Street Journal, Mohmed said: "They [the Greek police] threw us to Turkey without our clothes except for our underwear... They kept hitting us and told us never to return."

Turkey has been one of the main routes for asylum seekers wanting to reach Europe, especially since the Syrian civil war started in 2011.

The country hosts nearly four million Syrian refugees, more than any other country in the world.

<https://www.aa.com.tr/en/europe/greek-police-forcing-asylum-seekers-into-turkey-report/1848894#>

en

L'Europe ordonne à la Grèce de mieux accueillir et intégrer les migrants

valeursactuelles.com/ Vendredi 12 juin 2020 à 14:0832/7777 de migrants sur Vîle de Lesbos. Photo © LEWIS JOLY/SIPA

La commissaire aux droits de l'Homme du Conseil de l'Europe a exigé de la Grèce qu'elle prenne "des mesures urgentes et adopte des politiques sur le long terme

La Grèce doit faire plus pour l'accueil des migrants. Alors qu'elle paye déjà un lourd tribut migratoire sur ses îles de la mer Egée, la Grèce a été rappelée à l'ordre par l'Europe après une visite de la commissaire aux droits de l'Homme du Conseil de l'Europe Dunja Mijatovic, rapporte notamment Le Figaro. La haut-fonctionnaire a estimé que le pays devait « prendre des mesures urgentes et adopter des politiques sur le long terme pour améliorer l'accueil et l'intégration des migrants ».

« Les autorités grecques doivent de manière urgente s'occuper des conditions d'hygiène précaires, de la détresse psychologiques [...] qui menacent la santé des demandeurs d'asile et migrants sur les îles », a ajouté Dunja Mijatovic, qui a effectué une visite dans le pays au début du mois de juin. Au total, plus de 31 000 clandestins vivent sur les cinq îles de la mer Egée, dont Lesbos, alors que la capacité d'accueil maximale est de 6 000 places.

SUR LE MÊME SUJET

La Grèce va transférer des centaines de migrants sur le continent depuis les îles

Plus de 11 000 migrants bientôt délogés

La commissaire européenne a également condamné la décision du gouvernement grec d'expulser des milliers de clandestins qui bénéficiaient de logements sociaux. Cette décision pourrait, selon elle, « les menacer de devenir des sans-abris ». Depuis le 1er juin, une nouvelle législation grecque sur l'asile a en effet réduit de six mois à un mois la période pendant laquelle les migrants ayant obtenu l'asile peuvent rester dans ces appartements financés par l'UE dans le cadre du programme d'hébergement ESTIA géré par le Haut-Commissariat aux Réfugiés (HCR). Plus de 11 200 migrants sont concernés par cette législation, selon le ministère grec des Migrations. Dunja Mijatovic a donc appelé « les autorités grecques à les aider et à concevoir et mettre en œuvre des politiques d'intégration sur le long terme ».

<https://www.valeursactuelles.com/societe/leurope-ordonne-la-grece-de-mieux-accueillir-et-integrer-les-migrants-120520>

Dat deze situatie uiteraard gekend is van de DVZ of diende gekend te zijn, mits een aandachtige lezing van het administratief dossier enerzijds en het verhoren van de verzoekende partij anderzijds, voor de beslissing te treffen.

Dat uiteraard ook met de huidige uitzonderlijke sanitaire crisis diende te worden rekening gehouden, een toestand die op 07.05.2020 reeds ruim gekend was.

CFR CHRONOLOGIE OPVOLGING VAN DE ZIEKTE EN VIRUS sedert 28.01.2020 :

- 14-05-2020: 173 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 13-05-2020: Afbouw: opstart van fase 2 vanaf 18 mei
- 13-05-2020: Trends blijven hoopvol
- 12-05-2020: Aantal nieuwe hospitalisaties daalt
- 11-05-2020: 478 COVID-19-patiënten in intensieve zorgen
- 10-05-2020: De trends van de afgelopen dagen zetten zich voort
- 09-05-2020: 210 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 08-05-2020: Vanaf 10 mei zijn beperkte sociale contacten mogelijk mits de nodige fysieke afstand
- 08-05-2020: Dalende trend zet zich voort in alle indicatoren
- 07-05-2020: 98 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 06-05-2020: Afbouw Cfase Ib, 11 mei): Uitbreiding van de sociale contacten en opening van de winkels onder voorwaarden
- 06-05-2020: 116 nieuwe ziekenhuisopnames in de laatste 24 uur
- 05-05-2020: Aantal COVID-19-patiënten in ziekenhuis blijft stabiel
- 04-05-2020: Interministeriële conferentie Volksgezondheid
- 04-05-2020: Dalende tendens houdt aan
- 03-05-2020: 77 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 02-05-2020: Zorg voor jezelf - Heropstart zorg
- 02-05-2020: 128 nieuwe opnames in het ziekenhuis
- 01-05-2020: De trends van de afgelopen dagen zetten zich voort
- 30-04-2020: 293 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 29-04-2020: Aantal testen boven 10.000 per dag, sinds 15 april
- 29-04-2020: Aantal patiënten op intensieve zorgen blijft verder dalen
- 28-04-2020: Cijfer nieuwe ziekenhuisopnames gaat de goede richting uit
- 27-04-2020: De trends van de laatste dagen zetten zich door
- 26-04-2020: Het aantal mensen in het ziekenhuis neemt langzaam af
- 25-04-2020: Huidige trends blijven stabiel
- 24-04-2020: Coronavirus : België heeft z'n exitstrategie vastgelegd
- 24-04-2020: Aantal patiënten op intensieve zorgen blijft onder de 1000
- 23-04-2020: Analyse over de oversterfte door Covid-19
- 23-04-2020: Samen voor onze gezondheid, vandaag en morgen
- 23-04-2020: De trends van de laatste dagen zetten zich door
- 22-04-2020: De piek van het aantal overlijdens lijkt achter ons te liggen
- 21-04-2020: 172 nieuwe ziekenhuisopnames
- 20-04-2020: Verdere daling aantal nieuwe hospitalisaties
- 19-04-2020 Aantal nieuwe hospitalisaties daalt
- 18-04-2020 Aantal nieuwe hospitalisaties blijft stabiel
- 17-04-2020 399 patiënten ontslagen uit het ziekenhuis
- 16-04-2020 Verdere lichte daling aantal opnames op intensieve zorgen
- 15-04-2020 Coronavirus: verlenging tot en met 3 mei

- 15-04-2020 *Verduidelijking bij het aantal nieuwe COVID-19 gevallen in de cijfers van vandaag*
- 15-04-2020 *Lichte daling aantal opnames op intensieve zorgen*
- 14-04-2020 *Het aantal patiënten op intensieve zorgen daalt*
- 14-04-2020 *De COVID-19 cijfers : verzamelen, verifiëren en publiceren*
- 13-04-2020 *310 nieuwe hospitalisaties*
- 12-04-2020 *Verduidelijking bij de aanbeveling voor zorgpersoneel in collectiviteiten die in het kader van een screening werden getest*
- 12-04-2020 *Aantal nieuwe hospitalisaties stabiliseert*
- 11-04-2020 *1351 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 10-04-2020 *1684 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 10-04-2020 *20.000 tests voor de woonzorgcentra en rust- en verzorgingstehuizen*
- 09-04-2020 *Geef het voorbeeld, stop het virus!*
- 09-04-2020 *1580 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 08-04-2020 *1209 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 07-04-2020 *1380 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 06-04-2020 *1123 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 05-04-2020 *1260 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 04-04-2020 *1661 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 03-04-2020 *1422 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 02-04-2020 *Patiënt kan nu ook vanop afstand terecht bij heel wat zorgverleners*
- 02-04-2020 *1384 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 01-04-2020 *1189 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 31-03-2020 *Help onze ziekenhuizen en huisartsen om het COVID-19 virus te overwinnen*
- 31-03-2020 *876 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 30-03-2020 *1063 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 29-03-2020 *1702 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 28-03-2020 *Wie wordt eerst getest op het coronavirus*
- 28-03-2020 *Beschermingsmateriaal: wat zijn de prioritaire groepen?*
- 28-03-2020 *1850 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 27-03-2020 *1049 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 26-03-2020 *Richtlijn voor het personeel van de vuilnis ophaaldiensten*
- 26-03-2020 *Mondmaskers: wie heeft ze nodig?*
- 26-03-2020 *1298 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 25-03-2020 *Levering en verdeling van mondmaskers: stand van zaken*
- 24-03-2020 *526 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 23-03-2020 *342 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 22-03-2020 *586 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 21-03-2020 *558 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 20-03-2020 *462 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 19-03-2020: *309 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 18-03-2020: *243 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 17-03-2020: *185 nieuwe besmettingen met Covid-19*
- 16-03-2020: *172 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19*
- 15-03-2020: *197 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19*
- 14-03-2020: *Maatregelen tegen het coronavirus (Covid-19): veelgestelde vragen*
- 14-03-2020: *133 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19*
- 13-03-2020: *160 nieuwe besmettingen met coronavirus Covid-19*
- 12-03-2020: *Coronavirus: Fase 2 gehandhaafd, overgang naar de federale fase en bijkomende maatregelen*
- 12-03-2020: *85 nieuwe besmettingen met covid-19 vastgesteld*
- 11-03-2020: *Twee nieuwe overlijdens door Covid-19*
- 11-03-2020: *Eerste Belg overleden aan gevolgen coronavirus*
- 11-03-2020: *47 nieuwe besmettingen met COVID-19*
- 10-03-2020: *Help jezelf en anderen te beschermen*
- 10-03-2020: *28 nieuwe besmettingen met het coronavirus Covid-19*
- 09-03-2020: *39 nieuwe besmettingen met het coronavirus Covid-19*
- 08-03-2020: *31 nieuwe besmettingen met het coronavirus covid-19*
- 07-03-2020: *60 nieuwe besmettingen met het coronavirus covid-19*
- 06-03-2020: *59 nieuwe besmettingen met het coronavirus*
- 05-03-2020: *27 nieuwe gevallen van Covid-19*

- 04-03-2020: Tien nieuwe patiënten met Covid-19 in ons land na test op 495 stalen in referentielaboratorium
- 03-03-2020: Vannacht 5 nieuwe gevallen van Covid-19 ontdekt
- 02-03-2020: Zes nieuwe gevallen van Covid-19 na einde krokusvakantie
- 01-03-2020: Tweede besmetting met Covid-19 vastgesteld in ons land
- 01-03-2020: Reizigers uit Noord-Italië: wees 14 dagen attent voor ziekteklachten
- 27-02-2020: Mondmaskers en ander beschermingsmateriaal: België neemt deel aan Europese groepsaankoop
- 26-02-2020: 3 vragen over het mondmasker beantwoord door viroloog Steven Van Gucht
- 24-02-2020: Facebook helpt ons om betrouwbare info over het nieuwe coronavirus covid-19 te promoten
- 23-02-2020: Update: De FOP Buitenlandse Zaken geeft bijkomend reisadvies voor Italië
- 23-02-2020: Einde Quarantaine voor twee personen in het Militair Hospitaal Neder-Over-Heembeek
- 21-02-2020: Alle Belgen van cruiseschip Westerdam weer thuis
- 18-02-2020: Ook jij kan helpen bij het promoten van een goede hygiëne!
- 18-02-2020: Belgische passagiers van cruise met de Westerdam worden opgevolgd bij terugkeer
- 16-02-2020: Einde Quarantaine voor acht landgenoten die OP 2 februari terugkeerden uit Wuhan
- 15-02-2020: Update: gerepatrieerde Belg in Sint-Pieters ziekenhuis mag naar huis
- 10-02-2020: Update over de gezondheid van de Belgen die terugkeerden uit Wuhan
- 09-02-2020: Twee bijkomende personen naar ons land teruggekeerd uit China
- 07-02-2020: Samen tegen fake news! (#UnitedAgainstFakeNews)
- 06-02-2020: Alle informatie vanaf nu ook beschikbaar in het Duits
- 04-02-2020: Eén gerepatrieerde landgenoot testte positief op het nieuwe coronavirus
- 02-02-2020: Negen Belgen veilig gerepatrieerd uit Wuhan in China
- 28-01-2020: Nieuw Coronavirus (2019-nCoV) in Wuhan, China

<https://www.info-coronavirus.be/nl/>

Dat uit de beslissing niet blijkt dat de verwerende partij deze uitzonderlijke toestand in aanmerking heeft genomen, noch dat deze situatie onderzocht werd, rekening houdende met het feit dat het bevel de verzoekende partij oplegt niet alleen haar huis te verlaten, doch ook een thans bijna onmogelijke trip te ondernemen naar IRAK.

Dat de beslissing bijgevolg niet wettig is gemotiveerd en dat de gevolgen ervan het evenredigheidsbeginsel schenden ;

Dat de getroffen beslissing tevens de zorgvuldigheidplicht schendt;

Dat de beslissing derhalve niet wettig is gemotiveerd en dient te worden vernietigd;

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening wordt gehouden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokkenen.

Een bevel is een verwijderingsmaatregel.

Artikel 74/13 vreemdelingenwet is niet opgenomen in de beslissing. Er is geen enkele overweging opgenomen met betrekking tot de criteria opgenomen in dit artikel.

Dat uit de beslissing geenszins blijkt dat met deze buitengewone omstandigheden op een of andere wijze rekening werd gehouden, daar waar deze elementen niet anders dan aanwezig kunnen zijn in het gemeenschappelijk administratief dossier.

Dat de beslissing dient te worden vernietigd.

Dat art. 41 van het Handvest als volgt luidt:

1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.
2. Dit recht behelst met name:
het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen, het recht van eenieder om toegang te tot het dossier hem betreffende, met

inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim,, de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden.

3. Eenieder heeft recht op vergoeding door de Gemeenschap van de schade die door haar instellingen of haar personeelsleden in de uitoefening van hun functies is veroorzaakt, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben.

4. Eenieder kan zich in een van de talen van de Verdragen tot de instellingen van de Unie wenden en moet ook in die taal antwoord krijgen.

Dat art. 41 van het Handvest van toepassing is op alle handelingen die worden gesteld in uitvoering van de Europese regelgeving waaronder zeker begrepen zijn de handelingen die voortvloeien uit de toepassing van richtlijnen.

Dat het feit dat gedaagde niet beschouwd kan worden als een Europese instelling geen afbreuk doet aan de toepassing van het Handvest.

In het arrest M.G en R.N tegen Nederland van het Europees Hof van Justitie dd. 10.09.2013 wordt gesteld dat het nationale recht een eventuele schending van het hoorrecht als volgt dient te onderzoeken (overweging 38):

Met betrekking tot de door de verwijzende rechter gestelde vragen moet worden opgemerkt dat schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (zie in die zin met name arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C- 301/87, Jurispr. blz. 1-307, punt 31 ; 5 oktober 2000,

Duitsland/Commissie, C-288/96, Jurispr. biz. 1-8237, punt 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde onshianHousewares & Hardware/Raad, C-141/08 P, Jurispr. biz. 1-9147, punt 94, en 6 september 2012, StoreWBHIM, C-96/11 P, punt 80).

Dat verzoekende partij nog verwijst naar arrest nr. 126 158 van 24 juni 2014 in de zaak RvV 154 674/11, Valderrama Correa t. Belgische Staat, waar de toepassing van het hoorrecht grondig in uiteengezet wordt.

Dat de Raad derhalve de toepassing van art. 41 van het Handvest per definitie niet uitsluit en uit de bewoordingen van de motivering kan zelfs afgeleid worden dat de Raad wilde ingaan op de toepassing van art. 41 van het Handvest doch de verzoeker verzuimd had enige concrete elementen aan te voeren die hadden kunnen leiden tot een andere beslissing.

Dat verzoeker bij het inroepen van een schending van art. 41 van het Handvest dient over te gaan tot de vermelding van de elementen die hadden kunnen leiden tot een andere beslissing.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen inhoudelijk betwisten voeren zij eigenlijk de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in

rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partijen voeren in hun enig middel de schending aan van het evenredigheidsbeginsel, en van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, maar zij maken op geen enkele concrete wijze aannemelijk waarom of op welke wijze de bestreden beslissingen deze bepalingen en dit beginsel zouden schenden. Hetzelfde geldt voor artikel 23, 2° en 4° van de Grondwet. Dit onderdeel van het enig middel is dan ook niet ontvankelijk.

De verzoekende partijen stellen in hun enig middel dat zij in het bezit zijn van Griekse verblijfsdocumenten omdat zij in Griekenland werden erkend als vluchteling. Daarom is het volgens hen niet vereist dat zij in het bezit zijn van een geldig paspoort met geldig visum. Uit de bestreden beslissingen blijkt volgens de verzoekende partijen verder niet dat zij geen aanspraak kunnen maken op meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag. Zij werden volgens hen evenmin gehoord vooraleer de bestreden beslissingen werden genomen. Als zij gehoord waren geweest hadden zij volgens hen aan het bestuur kunnen voorleggen dat het problematisch was om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven omwille van de corona crisis. Zij brengen in dit verband verschillende elementen aan die allen te maken hebben met de huidige corona pandemie. Zo is het volgens de verzoekende partijen niet veilig om te reizen, zijn de grenzen gesloten, en is het gevaarlijk om te reizen omdat zij zo kunnen blootgesteld worden aan de ziekte. Zij kunnen naar eigen zeggen materieel op dit moment niet naar Griekenland terugkeren. Bovendien ontvangt Griekenland geen mensen uit België. Bovendien heeft de corona crisis volgens de verzoekende partij in Griekenland onder meer als gevolg dat zij erg moeilijk of geen werk zullen kunnen vinden, en dat hun gezondheid wordt bedreigd. Zij stellen dat zij de taal ook niet machtig zijn en dit hun kansen op werk nog vermindert. Armen hebben ook geen toegang tot het gezondheidssysteem in Griekenland volgens de verzoekende partijen. Zij verwijzen naar verschillende persartikels over de corona pandemie. Volgens de verzoekende partijen is er ook een vijandige houding ten aanzien van vreemdelingen in Griekenland. De verwerende partij was daar volgens de verzoekende partijen van op de hoogte bij het nemen van de bestreden beslissingen. De verwerende partij heeft er volgens verzoekende partijen ook geen rekening mee gehouden dat zij niet kunnen terugkeren naar Irak. Verder verwijzen de verzoekende partijen naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zij wijzen erop dat de bestreden beslissingen geen motivering omtrent deze bepaling bevatten.

Waar de verzoekende partijen voorhouden dat de verplichting om in het bezit te zijn van een geldig paspoort met geldig visum niet geldt voor hen omdat zij verblijfsdocumenten hebben in Griekenland, waar zij als vluchteling werden erkend, en de bestreden beslissingen om die reden zouden moeten vernietigd worden, volgt de Raad hen niet. Artikel 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende:

“Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen.”

De verzoekende partijen maken de bewering dat zij als erkende vluchtelingen in Griekenland vrijgesteld zouden zijn van de verplichting in het bezit te zijn van een geldig paspoort met geldig visum, op geen enkele concrete wijze aannemelijk. Zij beperken zich tot een loutere bewering die zij niet aannemelijk maken. Bovendien betwisten de verzoekende partijen niet het motief van de bestreden beslissingen dat stelt dat zij niet in het bezit zijn van deze documenten. Deze motieven blijven dan ook overeind.

De bestreden beslissingen bevatten verder expliciet de volgende vermelding: “(wordt) *het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*” De verzoekende partijen beschikken over Griekse verblijfsdocumenten. Zulks blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Aldus worden zij niet verplicht om terug te keren naar Syrië (en niet Irak, zoals zij aangeven in hun verzoekschrift). Daarbij kan ook nog worden verwezen naar een stuk van het administratief dossier waaruit blijkt dat Griekenland een informeel akkoord heeft gegeven voor de terugkeer van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen stellen voorts dat het bevel enkel wordt gemotiveerd door een verwijzing naar artikel 7 van de Vreemdelingenwet, doch dat niet werd onderzocht of zij aanspraak kunnen maken op meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag. Zij zijn van oordeel dat de bestreden beslissingen hierover een motivering dienden te bevatten.

De verzoekende partijen kunnen worden gevolgd waar zij stellen dat er rekening dient te worden gehouden met de meer voordelige bepalingen in een internationaal verdrag, hetgeen er in bepaalde gevallen toe kan leiden dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten kan worden uitgereikt. Evenwel volgt de Raad niet waar zij van oordeel zijn dat hierover dient gemotiveerd te worden in de bestreden beslissingen. Het volstaat dat de verwerende partij zich er van vergewist heeft dat zij door het uitreiken van een bevel om het grondgebied te verlaten geen hogere rechtsnormen heeft geschonden.

De verzoekende partijen vervolgen dat zij niet gehoord werden alvorens de bestreden beslissingen werden genomen. Zij stippen aan dat indien zij gehoord zouden zijn geweest, zij zouden geweest hebben op hun materiële onmogelijkheid om terug te keren enerzijds omwille van de coronacrisis en anderzijds omwille van de situatie in Griekenland. Zij voeren aan dat zij bij hun terugkeer in Griekenland in een onmenselijke en vernederende situatie zullen terechtkomen, zoals verboden door artikel 3 van het EVRM. Zo stellen zij dat zij geen recht meer hebben op materiële steun in Griekenland en dat zij er geen mogelijkheid hebben om werk te vinden. Zij wijzen er ook op dat ze de taal niet machtig zijn en dat de Grieken vijandig zijn ten aanzien van vluchtelingen.

Waar de verzoekende partijen de schending van artikel 41 van het Handvest aanhalen, stelt de Raad vast dat deze bepaling, die het recht op behoorlijk bestuur behelst, in verband met het hoorrecht het volgende bepaalt:

“(…)

Dit recht behelst met name:

— *het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen,*

“(…)”

De Raad benadrukt dat uit de bewoordingen van artikel 41 van het Handvest volgt dat dit artikel niet is gericht tot de lidstaten, maar uitsluitend tot de instellingen, organen en instanties van de Unie (cf. HvJ 21 december 2011, C-482/10, punt 28; HvJ 17 juli 2014, C-141/12, punt 67). De verzoekende partijen kunnen zich ten aanzien van de nationale autoriteiten dan ook niet dienstig beroepen op een schending van artikel 41 van het Handvest.

Dit neemt echter niet weg dat het hoorrecht, zoals neergelegd in artikel 41 van het Handvest dat het recht op behoorlijk bestuur waarborgt, het recht van eenieder verzekert om te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem bezwarende individuele maatregel wordt genomen. De Raad wijst er op dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht vormt (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 81-82). Het hoorrecht maakt tevens deel uit van de grondrechten die bestanddeel zijn van de rechtsorde van de Unie en die verankerd zijn in het Handvest.

Dit hoorrecht dient niet enkel door de instellingen van de Unie te worden erkend, maar aangezien het een algemeen beginsel van het Unierecht betreft, ook door de overheidsinstanties van alle lidstaten wanneer zij beslissingen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zelfs al schrijft de toepasselijke regelgeving een dergelijke formaliteit niet expliciet voor (Zie artikel 51 van het Handvest en de toelichtingen bij het Handvest van de grondrechten Pb.C. 14 december 2007, afl. 303; Zie ook HvJ 18 december 2008, C-349/07, Sopropé, ro. 38 en HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 86).

Het hoorrecht kent een algemene toepassing. Het Hof heeft steeds gewezen op het belang van het recht om te worden gehoord en op de zeer ruime strekking ervan in de rechtsorde van de Unie. Vaste rechtspraak van het Hof stelt dan ook dat dit hoorrecht van toepassing is in iedere procedure die tot een bezwarend besluit kan leiden, d.i. een besluit dat de belangen van de betrokken persoon ongunstig kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., ro. 85 en de daar aangehaalde rechtspraak).

In casu wordt aan de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd. Het wordt door de verwerende partij niet betwist dat deze beslissingen steunen op bepalingen die een omzetting vormen van Europese regelgeving. Door het nemen van de bestreden beslissingen wordt *in casu* uitvoering gegeven aan het Unierecht.

Het hoorrecht zoals gewaarborgd door artikel 41 van het Handvest lijkt *in casu* derhalve van toepassing.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, waarbij zij duidelijk hadden aangegeven dat zij een beschermingsstatus hadden aangevraagd in Griekenland, maar waarbij ze meteen aangaven dat zij niet naar Griekenland wensten terug te keren omdat zij daar in een onmenselijke en vernederende situatie leefden. Dit verzoek werd op 13 maart 2020 onontvankelijk verklaard. Dit is een zeer recente procedure waarbij de verzoekende partijen alle bezwaren die zij thans uiten ten aanzien van Griekenland hebben kunnen uiteenzetten. Deze elementen (problemen waarmee ze geconfronteerd kunnen worden op het vlak van huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling en integratie) werden overigens ook aangehaald en onderzocht door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hierbij werd vastgesteld dat de verzoekende partijen geen persoonlijke ervaringen aanhalen om dit te concretiseren. Er werd ook vastgesteld dat ze ondanks hun betoog wel degelijk een woonst hadden, dat verzoeker als kapper werkte, dat ze financiële steun genoten en dat ze toegang hadden tot de dokter. De verzoekende partijen hebben geen beroep ingediend tegen deze beslissing. Zij kunnen nu niet voorhouden dat zij nogmaals dienden gehoord te worden over deze elementen die reeds werden onderzocht. Bovendien stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen zich opnieuw beperken tot verwijzingen naar de algemene toestand in Griekenland, zonder concrete ervaringen aan te halen.

De Raad merkt op dat volgens vaste rechtspraak van het Hof een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het hoorrecht, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, punt 80).

Hieruit volgt dat *in casu* niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure, een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het

hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., ro. 39).

De Raad merkt verder op dat de argumenten van de verzoekende partijen die betrekking hebben op de corona pandemie de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen betreffen.

De bestreden beslissingen houden inderdaad een terugkeerverplichting in, maar bevatten geen terugleidingsbeslissing en de verzoekende partijen worden niet vastgehouden met het oog op terugleiding naar de grens. Er is dus geenszins sprake van een 'gedwongen' verwijdering. De Raad merkt op dat, indien de verwerende partij op een bepaald ogenblik wel overgaat tot de gedwongen uitvoering van de thans bestreden bevelen, zij alle mogelijke voorzorgsmaatregelen in acht zal moeten nemen.

Het feit dat er in België specifieke maatregelen zijn genomen voor de volksgezondheid ter bestrijding van de verspreiding van het coronavirus, brengt niet met zich mee dat de bestreden beslissingen daardoor onwettig zouden zijn. Er wordt benadrukt dat de genomen maatregelen tijdelijk zijn en dat geenszins blijkt dat deze op zich kunnen beletten dat de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling wordt vastgesteld en een terugkeerverplichting wordt opgelegd. Voor zover al ten tijde van het nemen van de bestreden beslissingen niet-essentiële reizen vanuit België naar het buitenland waren verboden, blijkt niet dat een terugkeer van een vreemdeling in illegaal verblijf naar *in casu* Griekenland hieronder viel. De verzoekende partijen maakt geenszins concreet aannemelijk dat de bestreden beslissingen hen verplicht de genomen federale maatregelen ter bestrijding van de coronacrisis te overtreden of dat deze hiermee onverenigbaar zijn. Evenmin tonen zij concreet aan dat alle grensoverschrijdende verkeer onmogelijk was en is en/of zij onmogelijk konden en kunnen terugkeren naar Griekenland.

De Raad wijst er nog op dat, zelfs indien de verzoekende partij alsnog zou kunnen aantonen dat zij omwille van de covid-19 pandemie onmogelijk op korte termijn gevolg kon geven aan de bestreden bevelen, dan nog het hen vrij stond en staat om een verlenging van de termijn voor vrijwillig vertrek te vragen met toepassing van artikel 74/14, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt: *"Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn."*

Dit is overigens in overeenstemming met de *"COVID-19: Richtsnoeren betreffende de uitvoering van de relevante EU-bepalingen op het gebied van de asiel- en terugkeerprocedures en betreffende hervestiging"* van de Europese Commissie (Mededeling van de Europese Commissie, NL Publicatieblad van de Europese Unie 17.4.2020 C 126/02).

Hierin wordt het volgende gesteld:

"Gezien de aanzienlijke beperkingen op het gebied van commerciële vluchten en de beperkende maatregelen die derde landen hebben ingevoerd voor personen die uit Europa aankomen, kan het voor onderdanen van derde landen jegens wie een terugkeerbesluit is uitgevaardigd waarbij een termijn voor vrijwillig vertrek is toegekend, onmogelijk zijn om binnen de vastgestelde termijn aan een dergelijk besluit te voldoen, hoezeer ze dat ook willen en proberen. Bijgevolg kan tegen onderdanen van derde landen een inreisverbod worden uitgevaardigd wegens niet-naleving van een terugkeerbesluit, zoals voorgeschreven door artikel 11, lid 1, van de terugkeerrichtlijn. Irreguliere migranten mogen echter niet verantwoordelijk worden gehouden voor een situatie die buiten hun macht ligt en ook geen negatieve gevolgen van die situatie ondervinden.

Om een dergelijke situatie te voorkomen, moeten de lidstaten gebruikmaken van de mogelijkheid die artikel 7, lid 2, van terugkeerrichtlijn biedt en de termijn voor vrijwillig vertrek verlengen met een passende periode, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het individuele geval, de duur en de aard van de beperkende maatregelen en de beschikbaarheid van vervoer naar het derde land van terugkeer.

De lidstaten moeten ook een langere termijn voor vrijwillig vertrek toekennen dan 30 dagen vanaf het tijdstip waarop een terugkeerbesluit wordt uitgevaardigd, indien het, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van het geval en met name de beschikbaarheid van vervoer naar het derde land van terugkeer, van meet af aan duidelijk is dat de betrokken onderdaan van een derde land niet binnen 30 dagen zal kunnen vertrekken.

Wanneer de termijn voor vrijwillig vertrek wordt verlengd en de tenuitvoerlegging van het besluit tijdelijk wordt opgeschort, moeten irreguliere migranten een schriftelijke bevestiging ontvangen als bedoeld in de terugkeerrichtlijn (artikel 14).

Wanneer de termijn voor vrijwillig vertrek niet in acht kan worden genomen omdat er geen vervoer is naar het derde land van terugkeer of vanwege andere redenen buiten de wil van de betrokken persoon die verband houden met de beperkende maatregelen, moeten de lidstaten afzien van de uitvaardiging van een inreisverbod of een reeds uitgevaardigd verbod intrekken.”

Hieruit volgt duidelijk dat Covid-19 niet belet dat er een terugkeerbesluit wordt genomen, maar wel belet dat er een inreisverbod wordt opgelegd wegens het niet naleven van een terugkeerbesluit.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij van de mogelijkheid om een verlenging van de termijn aan te vragen gebruik hebben gemaakt, ondanks de beweerde onmogelijkheid om te reizen naar haar Griekenland.

Voorts kan worden opgemerkt dat deze pandemie tijdelijk is en dat dus de onmogelijkheid om terug te keren ook slechts tijdelijk is.

Zij kunnen niet dienstig verwijzen naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voor zover daarin wordt gesteld dat er rekening dient gehouden te worden met de medische toestand. Zoals voordien reeds werd besproken tonen de verzoekende partijen geenszins aan dat zij medische problemen hebben. Ook nu maken de verzoekende partijen geenszins aannemelijk dat zij door het virus zijn besmet of symptomen hebben en een medische behandeling nodig hebben. De verzoekende partijen laten ook na om aan te tonen dat zij risicopatiënten zouden zijn. Er blijkt dan ook geenszins dat op grond van hun gezondheidstoestand specifiek rekening diende te worden gehouden met de huidige coronapandemie.

De verzoekende partijen tonen evenmin aan dat een terugkeer naar Griekenland niet kan gepaard gaan met de nodige voorzorgsmaatregelen en evenmin dat in Griekenland de situatie op het vlak van corona niet onder controle is of dat er sprake is van een onbeheersbare gezondheids crisis. Zij maakt, louter door het feit dat zij vanuit België dienen terug te keren naar Griekenland, niet aannemelijk dat zij aldaar riskeren een onmenselijke of vernederende behandeling te ondergaan. De verzoekende partijen beperken zich op dit punt tot loutere beweringen, waarvan zij zelfs geen begin van bewijs bijbrengen. Bovendien is het risico op besmetting louter hypothetisch en is het eigen aan een pandemie dat er wereldwijd een risico is op een besmetting.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat er in Griekenland een aanzienlijk groter risico is op een besmetting dan dat dit in België het geval is.

De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat indien zij hadden kunnen wijzen op de corona pandemie, dit de inhoud van het terugkeerbesluit had kunnen beïnvloeden.

Een schending van het hoorrecht wordt niet aannemelijk gemaakt.

De verzoekende partijen halen verder aan dat de bestreden beslissingen geen motivering in het kader van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bevatten.

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen lijken voor te houden, volgt uit artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet op zich niet dat in elke beslissing tot verwijdering een afzonderlijke of specifieke motivering in het licht van het gezins- of familieleven, het hoger belang van het kind of de gezondheidstoestand dient te worden opgenomen. De verplichtingen die voortvloeien uit deze bepaling zijn zo ook enkel aan de orde indien vaststaat dat de betrokkene een gezins- of familieleven en/of kinderen heeft of dat deze lijdt aan een welbepaalde gezondheidsproblematiek die relevant is in het kader van de terugkeer naar het land van herkomst. Verder kan de beoordeling in het licht van de hogere verdragsrechtelijke normen en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet evengoed blijken uit een andere en recente beslissing, of uit de stukken van het administratief dossier.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat zich daarin een stuk bevindt 'Evaluatie artikel 74/13', dat de volgende vermeldingen bevat:

"In het kader van Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 "Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land." is de situatie bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten geëvalueerd. Deze evaluatie is gebaseerd op alle actueel in het dossier aanwezige elementen, met inbegrip van de verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij de dienst vreemdelingenzaken in het kader van het verzoek om internationale bescherming:

- *Hoger belang van het kind: Betrokkene verklaarde tijdens haar (zijn) gehoor bij DVZ (dd. 12.02.2020) geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.*
- *Gezins- en familieleven: Betrokkene verklaarde tijdens haar (zijn) gehoor bij de DVZ (dd. 12.02.2020) dat haar (zijn) ouders, twee broers en een zus in België verblijven, een broer in Denemarken, een broer in Griekenland, een zus in Zweden en een oom en een tante in Duitsland, maar zij behoren allen niet tot de gezinskern. Niettemin geniet betrokkene reeds internationale bescherming in Griekeland, waardoor het familieleven in Europa kan plaatsvinden.*
- *Gezondheidstoestand: Betrokkene verklaarde tijdens haar gehoor bij de DVZ (dd. 12.02.2020) in goede gezondheid te verkeren.*
- *Betrokkene geniet reeds internationale bescherming in Griekenland en kan bijgevolg niet gedwongen verwijderd worden naar het land van herkomst.*

Derhalve zijn er geen elementen die problemen opleveren voor het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten."

Hieruit blijkt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet in overweging heeft genomen.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partijen de schending van de door hen opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk hebben gemaakt, noch hebben zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissingen op kennelijk onredelijke wijze werden genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU